

ЕВРОПЕЙСКИ ПАРЛАМЕНТ

2004

2009

Комисия по заетост и социални въпроси

2008/2331(INI)

3.3.2009

СТАНОВИЩЕ

на комисията по заетост и социални въпроси

на вниманието на комисията по граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи

относно обща имиграционна политика за Европа: принципи, действия и инструменти
(2008/2331(INI))

Докладчик по становище: *Jamila Madeira*

PA_NonLeg

ПРЕДЛОЖЕНИЯ

Комисията по заетост и социални въпроси приканва водещата комисия по граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи да включи в предложението за резолюция, което ще приеме, следните предложения:

- А. като има предвид, че според Евростат, демографското застаряване в ЕС в средносрочен план ще се превърне в реалност, като до 2060 г. се предвижда възможно намаляване с близо 50 милиона на населението в трудоспособна възраст, както и че имиграцията би могла да изиграе катализираща роля за подобряване на икономическите резултати на ЕС,
 - Б. като има предвид, че аспектите на Лисабонската стратегия, свързани с растеж и работни места, могат да бъдат възпрепятствани от недостиг на работна ръка, което може да попречи на осъществяването на целите, и като има предвид настоящото повишаване на безработицата; като има предвид, че този недостиг може да бъде смекчен в краткосрочна перспектива чрез подходящо и структурирано управление на икономическата имиграция,
 - В. като има предвид, че ЕС следва да повиши и усилията за вътрешно решаване на проблемите, свързани с недостиг на работна сила и квалифицирана работна сила, чрез насочване на вниманието към обществените слоеве, които понастоящем се характеризират с недостатъчна трудова заетост като хора с увреждания, лица в образователно неизгодно положение, продължително безработни лица, търсещи убежище, които са получили разрешение за пребиваване,
 - Г. като има предвид, че никога не трябва да забравяме моралното ни задължение да държим вратата отворена за бежанци, действително нуждаещи се от убежище срещу преследване и животозастрашаващи ситуации;
1. счита, че трябва да се признае решаващата роля на имиграцията в ЕС и нейният икономически потенциал, и че трябва да се следят социалните и икономическите последици от тях, за да се насърчи разработването на пакет от подходящи и отговорни политики по отношение на условията за достъп до заетост, жилищно настаняване, образование, обучение, обучение през целия живот, социална сигурност, прехвърляне на пенсионни права и мобилност на работниците в ЕС;
 2. счита, че е необходимо да се води борба срещу нелегалния труд, тъй като този вид труд основно нарушава правата на работниците мигранти; счита, че е от съществено значение да се популяризира европейска политика, насърчаваща работниците мигранти да се регистрират при компетентните органи, и същевременно предприетите в този смисъл мерки да не водят до целенасочени действия и бързи процедури за връщане в нарушение на правата на тези работници, особено предвид обстоятелството, че последните вече се намират в неблагоприятно положение, дори и от правна гледна точка, при пристигането си в Европа; също така счита, че от съществено значение да се води борба срещу несигурната работа по принцип, като се има предвид, че този проблем засяга по-конкретно

работниците имигранти, като по този начин се влошава и без това уязвимото им положение или права; изисква да се избягват раздробените подходи на „сигурността на първо място” и да бъде приета всеобхватна политика относно имигрантския труд, която да отчита натиска на безработицата и липсата на предлагане на заетост в държавите на произход, особено сред младите хора и жените, като подчертава, че правилното управление на миграционните потоци може да донесе ползи едновременно за ЕС и за третите страни;

3. обръща внимание на значението на признаването на квалификациите на имигрантите, като се отдава особено значение на официалните, неофициалните и неформалните квалификации, придобити в държавата на произход; счита, че това признаване ще направи възможна борбата срещу загубата на квалификации, която постоянно се наблюдава сред мигрантите, особено жените, които често полагат труд, който е под равнището на тяхната квалификация;
4. призовава Комисията да вземе предвид в бъдещите си документи по този въпрос проблема с признаването на квалификациите, както и насърчаването на обучението през целия живот, като се гарантира също, че приемащите държави-членки осигуряват възможности за имигрантите да изучават езика на приемащата държава, с цел да се осигури тяхната социална, професионална и културна интеграция в Европейския съюз и да им се предостави по-добра възможност да подкрепят развитието на своите деца; също така призовава Комисията да използва резултатите от обсъжданията относно езиковото обучение на децата мигранти и преподаването в държавата-членка по пребиваване на езика и културата на страната на произход, и призовава да бъде предложена уредба, при която да се зачитат принципите на субсидиарност и пропорционалност;
5. потвърждава, че принципът за равни възможности, по-специално при достъпа до заетост за хората, притежаващи еднаква квалификация, следва да се прилага и спрямо имигрантите; подчертава, че признаването на квалификацията трябва да бъде подчинено на ясен и прозрачен процес, така че имигрантите да получават законна и отговаряща на тяхната действителна квалификация работа и да се предоставя възможност за достъп до заемане на обществена длъжност и до свободни професии;
6. потвърждава, че мрежата EURES е подходящ инструмент, чрез който да се гарантира прозрачно, отговорно и ефективно равновесие между предлагане и търсене на пазара на труда; следователно предлага разширяване на концепцията за мрежата EURES, така че да се улесни контактът между европейските работодатели, които търсят работници с определена квалификация, и кандидатите за работа, произхождащи от трети страни; предлага да се използват специални центрове (съществуващи или такива, които предстои да бъдат създадени) или представителствата на ЕС в трети страни, като платформа за посоченото разширяване на мрежата EURES, и да се гарантира продължаване на дейността по насочване и разширяването ѝ по отношение на инструменти и подкрепа за независимата заетост или достъпа до микрокредити; подчертава, че потребността на Европа от висококвалифицирана работна сила не следва да води до "източване на мозъци" от трети страни и до произтичащите от това вреди за техните

нововъзникващи пазарни икономики и социална инфраструктура;

7. счита, че на имигрантите от т.нар. трети страни следва да се предостави право на мобилност на територията на ЕС, така че, в качеството им на законно пребиваващи лица в държава-членка, да могат да бъдат наемани на работа като погранични работници в друга държава-членка, без да се изисква да подават заявление за разрешително за работа, както и че на такива имигранти следва да бъде предоставена пълна свобода на придвижване като работници след петгодишен срок на законно пребиваване в държава-членка;
8. подчертава значението на координацията на местно, регионално, национално и европейско равнище между органите, които са конкретно отговорни за обучението, по отношение на управлението на потребностите на пазара на труда в съответствие с принципа на общностното предпочитание; подчертава, че подобно сътрудничество е необходимо за ефикасното прилагане на имиграционна политика, способна да преодолее липсата на работна сила, която се регистрира в определени сектори и държави-членки, и за ефективната и подходяща интеграция на имигрантите;
9. призовава държавите-членки да разработят модел за ефективна интеграция на имигрантите в държавите от ЕС, като същевременно гарантират зачитане на всички техни културни, религиозни, идеологически, расови или други различия; припомня, че истинското социално сближаване се постига чрез структури за оказване на социална, езикова и образователна подкрепа, и структури, чиято дейност е насочена към събирането на семейства; предлага създаването на политика за сближаване, която да предвижда човешки ресурси в държавната администрация с познания на езиците и културата на трети страни, и която да гарантира включването в учебните програми на изучаването на културното разнообразие и разбирането на различните културни реалности;
10. призовава държавите-членки задоволително да използват механизмите за финансиране от Общността, свързани с имиграционната политика, за да се създават повече и по-добри работни места;
11. приканва Комисията и държавите-членки да насърчават конкретни политики и програми, които да благоприятстват и да имат за цел събирането на семейства на имигрантите, като гаранция за социална стабилност;
12. приканва Комисията и държавите-членки да продължат да насърчават политики срещу различните форми на дискриминация, включително упражнявани от публични органи;
13. счита, че едно цялостно виждане за обща имиграционна политика не следва да пренебрегва усилията на Комисията за разработване на ефективна политика за предоставяне на убежище, основаваща се на европейския социален модел, която ще гарантира опростен и хармонизиран достъп до пазара на труда чрез предложеното изменение (СОМ(2008)815) на Директива 2003/9/ЕО на Съвета от 27 януари 2003 г. за определянето на минимални стандарти относно приемането на лица, търсещи

убежище¹;

14. счита, че е важно държавите-членки да подпишат и спазват международните конвенции за борба с трафика на хора, включително Протокола на ООН за предотвратяване, спиране и санкциониране на трафика на хора, Конвенцията на Съвета на Европа за борба с трафика на хора, Конвенцията на ООН срещу транснационалната организирана престъпност, Конвенцията за правата на детето, Международната конвенция за защита правата на всички работници мигранти и членовете на техните семейства и конвенциите на МОТ, по-конкретно Конвенция № 29 относно принудителния труд, Конвенция № 182 относно най-тежките форми на детски труд и конвенциите относно свободата на сдружаване, агенциите по инспекция на труда и агенциите по заетостта;
15. подчертава, че общата имиграционна политика трябва да се разработи в тясно сътрудничество със страните на произход, за да им се оказва подкрепа и ефективно да се допълват усилията на Европейския съюз в областта на сътрудничеството за развитие.

¹ ОВ L 31, 06.02.2003 г., стр. 18.

РЕЗУЛТАТ ОТ ОКОНЧАТЕЛНОТО ГЛАСУВАНЕ В КОМИСИЯ

Дата на приемане	2.3.2009
Резултат от окончателното гласуване	+: 37 -: 1 0: 1
Членове, присъствали на окончателното гласуване	Jan Andersson, Edit Bauer, Iles Braghetto, Philip Bushill-Matthews, Milan Cabrnach, Maddalena Calia, Alejandro Cercas, Luigi Cocilovo, Jean Louis Cottigny, Jan Cremers, Richard Falbr, Joel Hasse Ferreira, Roger Helmer, Karin Jöns, Jean Lambert, Bernard Lehideux, Elizabeth Lynne, Thomas Mann, Ljudmila Novak, Siiri Oviir, Marie Panayotopoulos-Cassiotou, Rovana Plumb, Bilyana Ilieva Raeva, Elisabeth Schroedter, Gabriele Stauner, Ewa Tomaszewska, Anne Van Lancker, Gabriele Zimmer
Заместник(ци), присъствал(и) на окончателното гласуване	Glenn Bedingfield, Herbert Bösch, Françoise Castex, Gabriela Crețu, Donata Gottardi, Anna Ibrisagic, Rumiana Jeleva, Sepp Kusstatscher, Jamila Madeira, Viktória Mohácsi, Gianluca Susta, Silvia-Adriana Țicău, Georgios Toussas